

ฉันต้องเป็นดูไนท์ หึ้งศีรังไนรุ้วะໄรแลຍ

아무것도 모를 채 어른이 되었다

PLAY AGAIN?

NEW GAME

CONTINUE

GIVE UP

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ห้องสมุดพระนครเหนือ

501032116

้ายกับตัวเองมากจนเกินไป

(หน่วย) และ CANDYCLOVER

คุยกับ

Bloom

หากเราเดินตามเส้นทางที่คิดว่าดีที่สุด ณ การตัดสินใจในวันนี้ เมื่อเวลาผ่านไป พอย้อนดูร้อยเห้าที่เหมือนจะจากลงทุกที่ ก็ยังทำให้ความมั่นคงของจิตใจเลือนหายตามไปด้วย อันเลือกเส้นทางถูกต้องใหม่นะ ฉันต้องมากย่างดีแล้วหรือเปล่า ซึ่งเรายังคงย้ำต่อไปโดยไม่หยุดคุยกับตนเอง

แม่เวลาผ่านไป วัยรุ่นก็ผักดันให้เราต้องเป็นคนแข็งแกร่งขึ้น มีวุฒิภาวะพร้อมรับมือกับทุกสิ่งทุกอย่างมากขึ้น รวมทั้งแบกภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ ความกดดันที่มาfrom อดีตเข้ามา และความคาดหวัง ในศักยภาพ ในบุนมองที่เรามองตัวเอง เราเก็บยังไม่ได้จากเดิมเท่าไร บางครั้งยังกล้ายเป็นเด็กวัยหัว oyด้วยซ้ำ แม้จะรับมือความทุกข์เหล่านั้น ไม่ไหว แต่ก็ไม่อาจแสดงออกไป เพราะคำว่า “ผู้ใหญ่” บีบบังคับเราให้ได้แต่เก็บและกดทับเด็กน้อยในใจคนนั้นเอาไว้

อย่าละเลยความรู้สึกที่แท้จริงในใจของเราเลย อย่าให้ความเจ็บปวดนั้นเส้นทางที่เคยมาเป็นกำแพงกั้นความรู้สึกเอาไว้ ท้ายก็กำแพงนั้นไม่ก็เป็นข้ามไป ใจตัวเอง กอดเด็กน้อยในใจที่อยู่ในตัวเราแน่นๆ เข้าไว้ เสียใจร้องไห้ รับรู้ความโกรธ และบ่นระบายออกมานี่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ก็แล้วแต่ สุดท้ายฉันก็คือฉันเท่านั้นแหละ

ขอให้เราใช้ชีวิตตามที่จิตใจต้องการบ้าง ก้าวหนีจากสิ่งที่ไม่ชอบ ก้าวหนีโซเชียลไปสู่จุดหมายใหม่ เสียเวลาอยู่กับเด็กน้อยในใจ และจูงมือกัน ก้าวเดินไปข้างหน้าด้วยใจที่แข็งแรงขึ้น เป็นตัวของตัวเองมากขึ้น

หากการที่ได้อ่าน “แมว ๙ ชีวิตสอนฉันว่าเหมียว เมมียา เมมียา เมมียา เมมียา” แล้วมาอ่านเล่มนี้ นักเขียน อีล นยัง อี กีเตินโดและเป็นตัวละครที่มีความสุขมากยิ่งขึ้นเรื่องกัน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกคนที่อ่านเล่มนี้ จะก้าวมาภารกิจิตใจตัวเองอีกครั้ง และใจกับเด็กน้อยในใจมากขึ้น ในทุกวัน

อะไรมะ เด็กน้อยในใจอยากกินปีงย่างหาญ
ก้าวตัวๆ ใจกับตัวเองนิดนึง

Bloom

(สารบัญ)

009 บทนำ ฉันกำลังรับบทผู้ใหญ่

PART 1 ผู้ใหญ่ก็มีวันที่อยากปล่อยโหเหมือนกัน

- 019 แต่ฉันกลับเรียนรู้เพียงวิธีกลั้นน้ำตาเอาไว้
วิธีอยู่กับคนไม่เป็นมิตร
- 024 เด็กเสิงเครืองคือผู้ใหญ่เสิงเครืองอยู่วันยังค่ำ
- 027 คำหวาน คำน่าขยะแขยง คำที่สร้างบาดแผล
- 031 เพราะเป็นเด็กฉันเลยไม่รู้
- 035 ความในใจที่ซ่อนอยู่ในหน้ากาก “ความใจดี”
- 039 โลกซ่างเย็นชา กับผู้ใหญ่เหลือเกิน
- 042 ฉันไม่ได้ห่วย บริษัทนั้นต่างหากที่แย่!
- 045 คำแนะนำในครอบจับดี
- 050 ทำไมถึงเกลียดฉัน
- 053 การอดทนกับทุกๆ วัน
- 056 ฉันอยากรลับในไปตลอดกาล

PART 2 เราเป็นก้าวเด็กและผู้ใหญ่ในเวลาเดียวกัน

๓๓๓

- ๐๖๗ ทุกถ้อยคำเพื่อตัวเรา
- ๐๗๐ นางครั้งก็อยากถือดบหนาทของผู้ใหญ่ที่ไปบ้าง
- ๐๗๕ อาจเป็นสารพันสิ่งที่ล้มเลิกไป รังสรรค์ตัวเรารีบมานะ
- ๐๗๘ เป็นผู้ใหญ่แล้วยังขี้ช้ำดัด
- ๐๘๒ ช่วงชีวิตดั้งการเดินทาง ดำเนินอยู่ดั้งการผจญภัย
- ๐๘๗ ต้าผู้ใหญ่มีวันปิดเทอมบ้าง
- ๐๙๐ เพื่อนที่เปลี่ยนชีวิตฉัน
- ๐๙๔ บันไดแห่งชีวิต
- ๐๙๙ รักตโยนบัญหามาให้เราปอยครั้ง
- ๑๐๒ ชุมทรัพย์ และแผนที่ชุมทรัพย์
- ๑๐๖ พรสววรค์ครึ่ง ๆ กลาง ๆ จะเลิกก็ไม่กล้า
- ๑๐๙ จิตใจย่ำแย่ทำชีวิตย่ออยืน
- ๑๑๓ อยากรีบเป็นผู้ใหญ่ที่ดี
- ๑๑๗ มีความสุขก็พอแล้ว
- ๑๒๐ กับชีวิตแล้ว ไม่มีคำว่าสิ้นเปลือง

PART 3 เท่าไจว่า||ค่ามีรักก์พอแล้ว

-
- 125 ความเจ็บปวดในอดีตทำให้ฉันเป็นคนในทุกวันนี้
  - 130 และเชอกับฉันก็กล้ายเป็นคำว่าเรา
  - 133 มาตรฐานคนดี
  - 136 พากห้าใจของตัวเองดูบ้างสิ
  - 139 แสดงมันออกมากสิ แล้วจะไม่มีคำว่าสายไป
  - 142 ผู้ใหญ่ร้องไห้ ฉุนเฉียว และอ่อนหวาน
เวลาต้องการความรักเหมือนกัน
  - 146 ออยเป็นรองก็มีแต่เจ็บเปล่าๆ
  - 152 ปรับให้เข้ากับอัตราความเร็วของหัวใจ
  - 155 เพื่อจะรักจึงหวั่นใจ
  - 158 ทุกอย่างไม่ใช่ความผิดของคุณ
  - 162 การจากลาเจ็บปวดเสมอ
  - 165 อย่าสับสนระหว่างความเข้าใจกับการเสียสละ
  - 169 พึงเสียงหัวใจของตัวเองบ้างก็ได้
  - 172 อย่าให้ความเหงาล้อลง
  - 175 ฉันคือคนที่ทำให้ความสัมพันธ์พังไม่เป็นท่า

PART 4 เรื่องราวของผู้ให้กลุ่มที่มีทุกสุขเป็นงานอดิเรก

- 181 ทิวทัศน์ที่เห็นทุกวันแต่ไม่เคยดู
- 185 ทำไมเป็นผู้ให้กลุ่มนยาจัง
- 188 วันหนึ่งที่จันหายใจไม่ออก
- 192 จันเป็นคนใจง่าย ไขว้เข้าไปไหนต่อไหน
- 196 แต่งไม่แต่ง มันเรื่องของจัน
- 200 อิสระไม่ได้ดีขนาดนั้น
- 204 อย่าเคยซึ้งกับความรัก
- 208 หาดที่จันไม่มีความสุขในตอนนี้
- 212 พระราชนัดลักษณ์ ถึงได้ทุกชีวิ
- 214 ภานุเม็ดแดงที่ชื่อว่ามิตรภาพ
- 217 หลอกบ้างสิ ชีวิตไม่เห็นต้องจริงจังขนาดนั้น
- 221 หากจิตใจยุ่งเหงิง ชีวิตย่อมยุ่งเหงิง
- 224 ชีวิตมาระบุนนี่มีเจ้าแม่มาหา

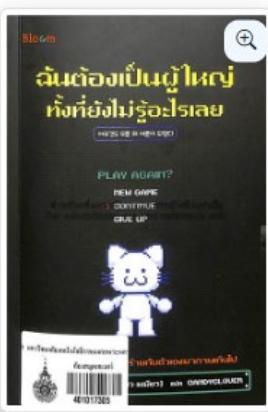
สามารถถ่ายและติดตามหนังสือใหม่ได้ที่ ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ Walai Autolib

<https://lib.rmutp.ac.th/bibitem?bibid=b00109885>

จันต้องเป็นผู้ใหญ่ ก้าวที่ยังไม่รู้อะไรเลย = I became an adult without knowing anything / อีล บยอง อี
(เเหเมี่ยว เاهเมี่ยว) ; CandyClover, แปล.
อีล, บยอง อี (เเหเมี่ยว เاهเมี่ยว).

[Suggest friends](#) [My list](#)

Subject

[การดำเนินชีวิต](#)
[การยอมรับตนเอง](#)
[จิตวิทยาประยุกต์](#)
[รับผู้ใหญ่](#)

Details

Added Author	CandyClover, ผู้แปล
Published	กรุงเทพฯ : บลูม พับลิชชิ่ง, 2566.
Edition	พิมพ์ครั้งที่ 1.
Detail	225 หน้า : ภาพประกอบ ; 18 ซม
ISBN	9786160460762

0 6 0

[MARC](#) [Export](#) [Save](#) [Share](#)